

ת"ד 2374/11/13 - מדינת ישראל נגד זאהי שאקר

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

20 מרץ 2014

ת"ד 2374-11-13 מדינת ישראל נ' שאקר

לפני כב' השופט אביטל חן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

זאהי שאקר

הנאשמים

באמצעות ב"כ עוה"ד גרייסי

גזר דין

בהתאם להודאתו בכתב האישום, הורשע הנאשם בעבירה של נהיגה בשכרות, נהיגה ברשלנות וגרימת נזק.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 15/8/13 סמוך לשעה 5:00 נהג הנאשם ברכב מכיון תל אביב לכיוון ירושלים. בהגיעו לקילומטר מס' 17, סמוך למחסום מודיעין, נהג הנאשם ברשלנות כשסטה עם רכבו שמאלה, איבד שליטה על הרכב, פגע במדרכה והתהפך על הגג.

באותן הנסיבות נהג הנאשם ברכב כשהוא שיכור, כשעפ"י דגימת דם נמצאו 57 מ"ג בגופו.

טיעוני הצדדים לעונש

המאשימה מבקשת להטיל על הנאשם 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, פסילה שלא תפחת מ-3 שנים, פסילה מותנית, מאסר מותנה וקנס.

בנימוקיה לעונש מציינת המאשימה את העובדה שהנאשם הוציא רישיון נהיגה בשנת 2011 ובמועד ביצוע העבירות היה נהג חדש.

מנגד, תוך שהוא מפנה לפסיקה במקרים דומים, טוען הסנגור כי אין מקום להורות על עונש מאסר בדרך עבודות שירות ויש להסתפק במאסר מותנה ופסילה.

לדברי הסנגור, בעת האירוע היה הנאשם נהג צעיר ולא נהג חדש, כטענת התביעה, וכי מדובר באדם נורמטיבי ללא עבר פלילי.

בהתאם להוראת תיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון שינחה את בית המשפט בבואו לגזור עונשו של נאשם הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש שיוטל עליו.

על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, ובתוך כך להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

לאחר קביעת מתחם העונש ההולם יש לגזור את העונש המתאים לנאשם, בין היתר, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

הערך המוגן בעבירות נשוא תיק זה הינו הגנה על שלומם של המשתמשים בדרך ומניעת פגיעות גוף ורכוש בתחום התעבורה. המחוקק קבע בסעיף 39 א לפקודת התעבורה פסילת מינימום ל-24 חודש בעבירה של נהיגה בשכרות.

לענין עבירת הנהיגה בשכרות, נכתב רבות בפסיקה על הפוטנציאל לסיכון חיי אדם הטמון בעבירה זו ובתי המשפט מצווים לשדר מסר מרתיע על ידי הטלת ענישה מחמירה על מי שהורשע בעבירה זו.

ברע"פ 25/04 **אליעזר סויסה נ' מדינת ישראל** נפסק כי:

"נהיגה תחת השפעת אלכוהול מסכנת את חיי הציבור ומעידה על התנהגות רשלנית וקלת דעת... בית משפט זה חזר וקבע כי בתי המשפט מצווים להרים תרומתם למלחמה בקטל בדרכים ולתופעת הנהיגה בשכרות ההולכת ומתפשטת בקרבנו, ולעשות כל שניתן כדי להרתיע בעונשים חמורים, נהגים המסכנים חיי אדם בכבישי הארץ".

ברע"פ **5456/11** נפסק כי

"הנוהג בשכרות, כפי שנאמר בבית המשפט זה במספר רב של מקרים, הוא בגדר "פצצה מתקתקת" העלולה להפיל חללים- בציבור המשתמש בדרכים, בקרב הנוסעים ברכב, ואף לפגוע בנוהג עצמו. על כן ביקש המחוקק לשלוח מסר, לפיו הנוהג בשכרות יענש בחומרה בגין עצם הנהיגה במצב זה".

במקרה דנן, הנאשם סטה עם רכבו שמאלה, איבד שליטה על הרכב, פגע במדרכה והרכב התהפך על הגג. מדובר בתאונה שיכולה היתה להסתיים באסון כבד, ובדרך נס לא נגרם נזק גוף או רכוש למשתמשים אחרים בדרך.

מתחם העונש ההולם בעבירה של נהיגה בשכרות בנסיבות של נהיגה ברשלנות וגרימת נזק נע בין מאסר מותנה לצד פסילה משמעותית ועד מאסר בפועל לצד פסילה לשנים.

יש לתת את הדעת לעובדה שהנאשם היה נהג חדש בעת התאונה.

כן יש להתחשב בכך שהנאשם מקיים אורח חיים תקין, נעדר עבר פלילי, לרבות בתחום התעבורה.

לאור האמור לעיל, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. שלושה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות כפי שהותווה על ידי הממונה על עבודות השירות.
2. 30 חודשי פסילה מלנהוג אשר בקיזוז חודשיים פסילה מנהלית.
הפסילה בת 28 חודשים תחושב מיום 9.12.13. הנאשם פטור מהפקדת רישיון.
3. 12 חודשי פסילה וזאת על תנאי למשך 24 חודשים מהיום.
4. שלושה חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 36 חודשים מהיום, אם ינהג הנאשם רכב בפסילה ו/או כאשר הוא שיכור או נתון תחת השפעת משקאות משכרים.

ניתן היום, 20.3.14, במעמד הנוכחים.